

Administrationens Sag. Det er noget, som Lovgivningsmagten har for sig bestemmer paa de aarlige Finanslove, idet man vedtager de paagældende Indtægtsposter har for sig paa Finansloven. — Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gøre endnu en enkelt Bemærkning, forinden jeg gaar over til at omtale det paagældende Vædringsforslag. Det er bleven sagt her i Dag, at der var bleven udtalt i det andet Ting, at man vilde blive ved med at nedsætte Bevillingen paa det militære Budget har efter sig, det var Hensigten, det skulde et Medlem have sagt nede i det andet Ting, og naar det var Tilfældet, maatte man nu være paa sin Post over for den Slags Tanker og Bestræbelser. Jeg vil henvise til, hvad rette Bedkommende, nemlig Folketingets Ordfører, har sagt i denne Sag. Det er ikke mig bekendt, at han har sagt et eneste Ord i den Retning. Han har sagt: vi vilde bevilge enhver som helst Udgift, der er nødvendig, der flyder af de bestaaende Love, Hærensloven og Søværnsloven. Det har han sagt, og dernæst har han paa Tingets Vegne forbeholdt sig fri Stilling over for de saakaldte fri Bevillinger. Jeg tror altsaa ikke, man har Ret til at sige, at rette Bedkommende har udtalt noget som helst andet.

Jeg skal straks erkende over for det ærede 2det kongevalgte Medlem, at det Forslag, han har stillet, er ikke saa lidt bedre end Udvalgets Flertals Forslag, og jeg skal ogsaa straks erklære, at jeg vil stemme for dette Underændringsforslag, fordi jeg finder det bedre end Hovedforslaget. Men alligevel er det ikke heller fyldstgørende. For det første tror jeg nu, det kan misforstås ifølge Ordlyden. Jeg har nemlig forstået det anderledes, end jeg nu skønner, at det er det ærede Medlems Mening. Jeg har forstået 3dje sidste Linie saaledes, at naar der staar, at de paagældende erholde foruden det Tillæg, der i Medfør af den nævnte Lovs Regler tilkomme dem, et Ekstratillæg, der forhøjer deres Lønning til henholdsvis 900 og 1,200 Kr., saa lægge vi først Tillæget, som ifølge Lovens af 1881 tilkommer dem til Reguleringssummen, og hvad der saa mangler i henholdsvis 900 og 1,200 Kr., skal lægges til som et Ekstratillæg, og i Henhold til den Forståelse, jeg finder der nærmest ligger i Ordene, havde jeg opstillet en hel Del Beregninger og Eksempler, som jeg nu slet ikke skal trætte det høje Ting med at læse op, og som viste, at heller ikke dette Forslag er tilfredsstillende, men jeg hører jo nu, at det ærede Medlem vil have Forslaget forstået paa en hel anden Maade, saaledes at Ekstratillæget først skal lægges

til Reguleringssummen, saaledes at alle Embeder uden Undtagelse, hvad enten Reguleringssummen er 800 Kr. eller 4—5—600 Kr., skal have Ekstratillæg indtil 900 Kr., og derefter kommer saa Tillæg i Henhold til den nævnte Lov af 1881. Saaledes har jeg forstået det ærede Medlem, men, som sagt, jeg havde en anden Opfattelse. Jeg har læst Forslaget helt anderledes, men det maa saa være min Fejl. Følge det ærede Medlems Opfattelse af hans Forslag vil Resultatet blive, at heretter vilde alle Lærere — jeg beklager og kan ikke forstå, at ikke Lærerne tages med, men efter hvad jeg hørte fra Ministerbordet er det jo ingen Trykfejl, men har virkelig været Meningen — hvad enten Reguleringssummen er 500, 600 eller 900 Kr., saa mindst 1,075 Kr., idet der nemlig skal bevilges et Ekstratillæg, som forhøjer Lønnen til 900 Kr., og derefter kommer Tillæget efter Lovens af 1881 paa 175 Kr. Jeg skal som sagt, da jeg er aldeles uforberedt paa denne Forståelse af Vædringsforslaget, ikke komme ind paa yderligere Beregninger eller Eksempler, men jeg skal sige, at jeg har en Følelse af, at ogsaa dette Forslag vil have adskillige uheldige Konsekvenser, og jeg tror derfor, at det i alt Fald trænger til nærmere Overvejelse, før det bliver til Lov. — Den ærede Ordfører havde forstået, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, som om jeg havde henvist Lærerne til at vente, indtil vi saa en Skolelov, og han syntes, at det var ikke rigtigt at henvise til de 10 Jugle paa Taget, naar man kunde faa 1 Jugl i Haanden. Men den ærede Ordfører har misforstået mig, og jeg kan ikke skønne, at han havde Grund dertil; thi jeg betonedede netop, at den Løsning, det gælder om at faa, er den retfærdige og rimelige Løsning, der ligger i Forslaget til Skoleloven. Hvad enten man tager Folketingets eller Landstingets Lønningsregler, vil der paa dette Punkt komme en retfærdig Løsning ved Skoleloven, idet Lønningerne da ville stige gennem Ålberstillæg. Derfor sagde jeg netop: Lad os saa Skoleloven frem, hvor bliver den af? hvorfors ligger den Maaned efter Maaned i Landstingets Udvalg og hvorfors kommer den ikke for Dagen? Lad os saa den frem og gøre os alvorlig Umage for at faa en tjenlig Lov ud deraf i denne Samling, saa er det Spørgsmaal, der her er Tale om, løst tilligemed mange andre. — Jeg stemmer som sagt for Underændringsforslaget, men naar det vedtages, som jeg skønner det vil blive, da ingen har udtalt sig derimod, maa jeg af Hensyn til min Stilling over for Finansloven, da